

MEDIEMISJON

Informasjonsblad fra Norea Mediemisjon • 3-2021

Afghanistans eneste håp

Les mer på s. 8

 NOREA
MEDIEMISJON

– Spesialenhet for vanskelige misjonsoppdrag

De siste 39

Av: Per Birkeli, daglig leder Norea Mediemisjon

Jesu disipler hadde mer enn en gang blitt utfordret av Mesteren til å utføre oppgaver som syntes umulige. Eksempelvis da de langt ute i ødemarka

ble bedt om å gi mat til tusenvis av sultne mennesker. Oppdraget Mesteren gav dem like før han ble tatt opp til himmelen, overgikk likevel alt han tidligere hadde bedt dem om å gjøre. Nå fikk den lille gruppen med unge menn beskjed om å fortelle andre om Jesu stedfortredende død og hans seierrike oppstandelse. Ikke bare i Jerusalem. Heller ikke bare i deres eget land. Nei, like til jordens ende skulle de gå.

Menneskelig sett var oppdraget fullstendig urealistisk. Men Jesus ba dem ikke om å gå til jordens ende i egen kraft. Før han fortalte dem hva han ville at de skulle gjøre, sa han noe særdeles viktig: – Dere skal få kraft idet Den Hellige Ånd kommer over dere.

Fryktsomme ungdommer

Tidligere hadde han minnet disiplene om hvor lite de kunne gjøre i egen kraft. – Uten meg kan dere ikke gjøre noe som helst, hadde han sagt. Men da de ble fylt av Den Hellige Ånd, ble flokken med fryktsomme ungdommer forvandlet til uredde kristusvitner – villige til om nødvendig å ofre livet for sin Herre og Mester.

“

Et enkelt regneeksempel viser oss at selv om nesten 2 000 år er gått siden Jesus gav misjonsoppdraget til sine etterfølgere, har vi fremdeles en stor jobb å gjøre.

Misjonsstrategen Paulus

Det er virkelig imponerende å se hvor langt evangeliet nådde allerede i løpet av noen få tiår etter Jesu himmelfart. Aller mest imponerende er det å lese om hvordan misjonsstrategen Paulus plantet menigheter i et stort område. Hans tjeneste står som et

lysende forbilde for oss som i dag er opptatt av misjon. Nå er det vi som har stafettpinnen, og vi har redskaper til rådighet som Paulus og de andre første kristne neppe kunne se for seg, selv i sin villeste fantasi. Jeg vil hevde at det eneste som hindrer oss i å fullføre misjonsoppdraget i vår tid, er manglende vilje til å prioritere misjon blant de unådde folkegruppene som fortsatt gjenstår.

Et enkelt regneeksempel viser oss at selv om nesten 2 000 år er gått siden Jesus gav misjonsoppdraget til sine etterfølgere, har vi fremdeles en stor jobb å gjøre. La oss tenke oss at hele jordens befolkning besto av 100 mennesker. Av disse ville 33 regne seg som kristne. 27 av dem ville ha mulighet til å høre om Jesus, men de ville ennå ikke ha valgt å følge ham. 39 personer ville derimot ikke ha noen som helst mulighet til å høre om Jesus.

Lite penger til misjon

Når vi vet at Jesu befaling til disiplene gjelder alle kristne til alle tider, skulle man tro at vi som kristne setter store ressurser inn på å nå de sistnevnte 39 personene med

evangeliet. Slik er det imidlertid ikke. Av alle pengene som gis til kristent arbeid rundt om i verden, går kun en liten del til misjonsarbeid. Og av misjonsmidlene går kun en ørliten del til misjon blant unådde folkegrupper.

Norea vil vise vei

Slik kan det simpelthen ikke fortsette! Skal vi lykkes i å fullføre misjonsoppdraget, er vi nødt til å tenke nytt. Ledelsen i Norea Mediemisjon har besluttet at vi skal gå foran og vise vei. De siste

årene har vi stadig brukt mer penger på målrettet misjon blant verdens minst nådde etniske grupper. Innen utgangen av 2025 skal hele vårt misjonsengasjement være rettet mot slike folkegrupper. I tiden som kommer vil vi ha fullt fokus på de siste 39 menneskene. Nå er det deres tur til å få høre evangeliet om Jesus!

Takk for at du står sammen med Norea og våre internasjonale partnere i arbeidet med å fullføre misjonsoppdraget!

TILBAKEMELDINGER >>

Sargez, mann fra Afghanistan

For ca. 10 år siden opplevde jeg å bli svært skuffet over det som er den dominerende religionen her. Jeg var vitne til vold, overtro og egoisme, og jeg mistet troen som et resultat. For seks år siden fant jeg kanalen SAT-7 Pars og begynte å se programmene deres. Jeg kan huske at flere seere ringte inn på direkten, og mange av dem var respektløse i sin fremtreden. Likevel var de kristne programlederne både tålmodige og vennlige. Jeg må innrømme at jeg har blitt helt «satt ut» av denne vennligheten og kjærligheten som mange kristne viser.

Anonym mann fra Midtøsten

SAT-7 Pars forteller om kontakten med en TV-seer: Vi snakket om evangeliets glade budskap, og om hvordan Jesus ble en del av verden slik at han kunne bære vår synd og rettferdiggjøre oss gjennom frelsen. Etterpå sa han at han ville be og gi hjertet helt til Jesus. Han var åpen og ærlig og var med i bønn. Han ba om tilgivelse for sine synder og tok imot Jesus.

Etterpå sa han: «Det føles som om jeg har blitt født på ny. Jeg kjenner meg så «lett» - det er som om en tung bår har blitt fjernet fra skuldrene mine.»

Mahyar, mann fra Afghanistan

Jeg kan ikke få takket dere nok, dere som jobber for SAT-7. Dere underviser oss slik at vi får bli bedre kjent med Herren og kan tjene Ham på rett måte. Jeg tilbrakte 40 år av livet mitt blant mennesker som har en annen tro enn meg. Det var 40 år hvor jeg levde som en tvilende. Jeg kjente at jeg ikke var på den riktige veien. Mitt urolige sinn trengte svar. Da kom Herren Jesus Kristus med svarene jeg trengte. Dette skjedde for halvannet år siden. Jesus rørte ved hjertet mitt og tok imot meg, og jeg har blitt en dypt troende. Jeg har endelig funnet den freden i hjertet som jeg har lett etter hele livet.

Jeg er veldig takknemlig for denne kanalen, og jeg vil særlig takke min kjære bror Behzad som stadig holder kontakten og gir meg helt suveren veiledning. Jeg er i Afghanistan, og vil alltid leve nær Jesus Kristus.

INNHold:

- Side 4: Kristne afghanere flykter til fjellene
- Side 5: Be for oss
- Side 6: Gud skinner i mørke, kaos og ufred
- Side 8: Afghanistans eneste håp
- Side 10: KGB-offiserens sønn
- Side 12: Vanskelig misjonsoppdrag
- Side 14: Fremoverlent mediemann
- Side 16: Smånytt
- Side 18: Andakt

Redaktør: Harald Endresen | Ansvarlig redaktør: Per Birkeli
Adresse: Norea Mediemisjon, Bergtorasvei 120, 4633 Kristiansand
Tlf: 38 14 50 20 | E-post: post@norea.no | Internett: norea.no
Gavekonto: 8220.02.90158 | Organisasjonsnummer: 973 732 412
Layout og trykk: Synkron Media AS
Forsidefoto: Alexandros Michailidis

Kristne afghanere flykter til fjellene

Taliban kommer til å sensurere internett og sosiale medier, men de kan ikke blokkere de kristne sendingene via satellitt-TV. Kanskje kan de kristne TV-sendingene få den samme betydningen i Afghanistan som de lenge har hatt i Iran?

Av: Jostein Sæth
Foto: SAT-7

Kristne TV-sendinger

Kristne TV-sendinger via satellitt har betydd mye for den vekkelsen som skjer i Iran. Siden 2002 har SAT-7 hatt kristne TV-sendinger på farsi, som hovedsakelig snakkes i Iran, men som også forstås i Afghanistan og Tadjikistan. Siden 2010 har kanalen i tillegg sendt programmer på dari, som er den persiske dialekten i Afghanistan. SAT-7 Pars sender i dag 24 timer i døgnet og når millioner av mennesker i Iran, Afghanistan og Tadjikistan

TV-gudstjeneste til Afghanistan

– Siden det ikke finnes noen offisiell kirke i landet vårt, lager vi en ukentlig gudstjeneste på TV. Her deler vi kristne vitnesbyrd og troshistorier, vi synger lovsanger og vi underviser fra Bibelen. I tillegg tar vi imot henvendelser fra TV-seeere via telefon eller meldinger.

Dette forteller den afghanske pastoren Shoaib Ebadi til det kristne nettstedet Christianity Today. Han har

selv måttet flykte fra hjemlandet, men produserer nå kristne TV-programmer på dari, som sendes via SAT-7.

– Når Taliban nå har tatt kontrollen, er vi en av de aller siste gjenværende kildene til kristen tro for dem som er igjen i Afghanistan. Taliban kommer til å sensurere internett og sosiale medier, men de kan ikke blokkere de kristne sendingene via satellitt-TV, sier Ebadi.

Vi må fortelle hva som skjer

Shoaib Ebadi vektlegger som mange andre viktigheten av å be for situasjonen i Afghanistan. Men han legger til at de kristne i landet også på et tidspunkt vil trenge økonomisk støtte og hjelp til å flykte når muligheten byr seg.

– En annen viktig ting er at vi må fortelle hva som skjer i Afghanistan. Det første Taliban spør om når de går fra hus til hus, er om det bor noen journalister der. Det andre de spør om er om noen i husstanden har en

smarttelefon. De frykter at media skal rapportere hva som skjer, sier Shoaib Ebadi. – Som kristne må vi fortelle sannheten om hva som skjer både med de kristne og med alle andre.

Framtidsutsikter

Akkurat nå er det vanskelig å se noen framtid for den lille kristne minoriteten i Afghanistan. Det anslås fra ulike kilder at de kan være alt fra 4 000 til 12 000 i et land på 38 millioner. Shoaib Ebadi sitt anslag er 8 000.

– Nå er det frykten som dominerer, og de kristne i Afghanistan er forberedt på at de nå blir de neste ofrene. Mange forsøker å flykte, men det vil være umulig å få alle ut av landet. Noen går under jorden, og vi får også meldinger om at andre flykter opp i fjellene, selv om vinteren nå nærmer seg. Vi ber om at de ved Guds nåde fortsatt skal få være lys og salt også under Taliban sitt regime, avslutter den afghanske pastoren.

Be for oss

Av: Kurt Johansen, SAT-7

Vi har med fortvilelse sett Talibans lynraske overtagelse av makten i Afghanistan, og hvordan Taliban forfølger «de vantro».

I Afghanistan er 99 % av innbyggerne muslimer. Ifølge grunnloven kan enhver praktisere sin tro fritt, men denne retten gjelder ikke afghanere som konverterer fra islam til den kristne tro. Det kan straffes med fengsel, konfiskering av eiendom og i verste fall døden. Allikevel er det anslagsvis 8-10 000 afghanske kristne. Mange av dem har fått lære Jesus å kjenne gjennom tv-sendingene fra SAT-7 Pars.

Hemmelige møter

De kristne møtes hemmelig i små grupper som ofte består av familiemedlemmer eller venner som stoler på hverandre. De sikrer seg slik at fellesskapene ikke skal bli oppdaget, eller at de ser ut som en familie som bare møtes til en kopp te eller for å feire en fødselsdag.

Det afghanske samfunnet er svært bundet av tradisjoner, der normen er at menn deltar i fredagsbønnen. Det oppfattes som mistenkelig dersom

man ikke gjør det. En konvertitt er derfor i et dilemma. Utad må man følge de muslimske levereglene, men i hjertet kan man tro på Jesus.

Skjuler kristen litteratur

Det er veldig vanskelig å flykte fra Afghanistan nå, og mange kristne er tvunget til å flytte til et annet sted i Afghanistan, der ingen kjenner dem. Mange afghanske kristne rydder huset for bibler og kristne bøker for å skjule sin tro. Men heldigvis kan ingen se hvilke TV-kanaler afghanere ser på i sine egne stuer.

Deler sin tro på TV-kanal

Noreas partner SAT-7 Pars sender kristne programmer direkte inn i hjemmene i Afghanistan på det lokale språket. Ettersom Afghanistan blir mer og mer lukket, blir programmene på SAT-7 enda viktigere. På direktesendingene fra SAT-7 kan afghanere ringe inn og dele sin tro, sitt håp og sin fortvilelse. I hver sending har vi en tid med forbønn for dem som ønsker det.

Det er ikke så mye konkret vi kan gjøre for de kristne i Afghanistan akkurat nå. Men vi kan be for de

utsatte, for kvinner og barn og for de forfulgte, og vi kan støtte økonomisk. Det er svært kostnadskrevende å sende TV på satellitt, men per i dag er dette en av de ytterst få kanalene som ikke kan stoppes av Taliban.

Åndelig veiledning via TV

I et av de nyeste programmene, som kalles «Forfølgelse og håp,» er programlederne to lokale prester, Mo Danavi og Rahel. De gir åndelig veiledning til kristne i regionen, og et av programmene begynte slik: – Dette er en tid hvor selve himmelen synes å vokse seg sort og mørk over oss. Men vi kan komme sammen og tilbe Gud og bringe vår fortvilelse og våre ønsker fram for ham, sa Mo. Han oppfordret også seerne til å ha Kristus som eksempel. – Ifølge normene i samfunnet vårt så svarer vi med forbannelse og død når noen skader deg. Jesus Kristus sier: – Velsign de som forbanner dere. Vi som er lysets barn skal være annerledes.

La oss stå sammen om å bringe det sanne lys til Afghanistan.

Kurt Johansen representerer vår TV-partner i Midtøsten.

Gud skinner i mørke, kaos og ufred

Det mangler ikke på dårlige nyheter fra Midtøsten og Nord-Afrika. Krig, terrorisme, flukt og nød. Men Rita El-Mounayer vil fortelle en annen historie om regionen når hun kommer til M28-konferansen i oktober. En historie om lys, håp og forvandlede liv i møte med Jesus Kristus gjennom media.

Av: Jostein Sæth

– Gud gjør mirakler i Midtøsten og Nord-Afrika. Jeg gleder meg til å fortelle dere mer om kvinner og menn som får sine liv forvandlet i møte med Jesus. Vi ønsker å være en kilde til håp og velsignelse til de millioner av mennesker som er på søken og som venter på at noen skal fortelle dem om Guds kjærlighet, sier direktør Rita El-Mounayer i den kristne TV-kanalen SAT-7 i Midtøsten og Nord-Afrika.

Misjonskonferanse

Rita El-Mounayer fra Libanon er en av tre hovedtalere på unåddkonferansen M28 i Bergen 22.-23. oktober. Hun vil blant annet fortelle om hvordan kristne TV-sendinger via satellitt når inn i områder av verden der det er svært krevende å være kristen, slik som Iran, Afghanistan og Algerie.

Hun forteller om en iransk kvinne fra Teheran som nylig tok kontakt og fortalte sin historie:

– Jeg ble kristen på grunn av deres TV-programmer, men jeg vet ikke hvor jeg skal gå for å høre mer om Jesus. Jeg vet ikke om noen kirke i Teheran. Dere har blitt min huskirke. Når dere ber på skjermen, ber jeg sammen med dere. Jeg ber om at jeg en dag skal få møte dere, mine kjære venner i SAT-7. Den dagen skal jeg bøye meg ned og vaske føttene deres!

Iran

I Iran ser vi nå verdens raskest voksende undergrunnskirke, og kristne TV-sendinger har spilt en viktig rolle i denne stille vekkelsen.

Slike historier gir håp. Det gjør også de mange historier om yngre mennesker som oppdager de kristne TV-sendingene og som introduserer

disse for sine foreldre. Det er så mange som lengter etter noe som er fullt av håp og fullt av tilgivelse. Det finner de på SAT-7 sine TV-kanaler i regionen.

– Vi har en bønn om at dette håpet skal bli til tro på Jesus Kristus og den tilgivelsen han har gitt oss på korset, sier Rita El-Mounayer.

Afghanistan

Da Taliban tidlig i høst tok full kontroll over Afghanistan, var det rystende også for SAT-7. De samarbeider tett med afghanske pastorer utenfor Afghanistan. Gjennom deres persiske TV-kanal SAT-7 PARS, når de både Iran, Afghanistan og Tadsjikistan.

Barn ber for barn

– Vi visste ikke hva vi skulle gjøre, men sa til oss selv at det er for en tid som denne at vi i SAT-7 eksisterer. Vi startet med å be. Vi bad på skjermen og inviterte seere til å være med og be. Kristne barn i Iran bad for barn i Afghanistan, særlig for situasjonen for unge jenter og kvinner. Vi tar imot telefoner fra mennesker i Afghanistan slik at vi kan be med dem og gi dem sjelesorg og oppmuntre dem. Vi gir en stemme til dem som nå kjenner på frykt og ufred. Våre sendinger når inn i landet, og vi ønsker å være en kilde til håp for dem, og oppmuntre dem. Vi som kristen kirke må fortsatt være lys og salt, og vi må bære håp midt i kaos og nød. Gud er der med dem og vi er der i bønn, avslutter en beveget Rita El-Mounayer.

På M28-konferansen vil hun fortelle mer om hvordan situasjonen er i Midtøsten og Nord-Afrika, og hva en kristen TV-kanal 24/7 betyr for mennesker som bor i regionen.

TILBAKEMELDINGER >>

Shahnam, tenåringsgutt fra Iran

Jeg ber for barna i Afghanistan, at de må bli berget fra de som undertrykker dem, og at de må være trygge hos Gud. Herre, jeg takker deg for at jeg har god helse, og for den velsignelsen det er å kunne snakke med deg, for at jeg kan lovprise deg!

Jeg har mange bønneemner. Må du, Gud, se til folket i Afghanistan og hjelpe dem. Må du forhindre tvangsekteskap. Må unge jenter som ønsker det, få mulighet til å gifte seg med noen de elsker, og ikke med gamle menn som ikke viser dem kjærlighet. Å, kjære Gud, du ser meg med mine seire og nederlag. Jeg ber om at du må høre min bønn. I Jesu navn, Amen.

Nina, jente fra Iran:

Hei, «tante» Maryam. Takk for at dere deler det gode budskapet med oss. Å, himmelske Far, vi synger ditt hellige navn, Jesus Kristus. Å, Herre, du er vår Far i himmelen, og du ga din egen sønn for oss slik at vi kunne gjøre det gode. Vi elsker deg, og vi håper og ber om at ingen fæle ting må skje med noen land. Vi ber om at alt det som skjer i Afghanistan, må ta slutt, og at gode ting må skje med folket der. I Jesu Kristi navn, Amen.

Mahrshad, mann fra Afghanistan

Mahrshad bor i Afghanistan og er 45 år gammel. Vi (SAT-7) snakket med ham i dag, og han sa følgende: «Jeg jobber som TV-selger, og derfor står TV-en alltid på, om det er på jobb eller hjemme. Jeg kom over kanalen deres ved en tilfeldighet, og takket være dere har jeg fått høre om Jesus. Jeg er veldig klar for å begynne å tro på Ham, og jeg har allerede kjent at Kristus har tatt bolig i hjertet mitt. Han leder meg på sin vei. Jeg har kommet frem til at Han er Gud, og jeg vil følge Ham».

Vi snakket mer om hvordan Jesus tok bolig blant oss, at han måtte dø på korset for våre overtreidelser, og på den tredje dagen stod han opp igjen, slik at vi kan få et evig liv med Ham. Vi ba til slutt, og Mahrshad valgte å ta imot Jesus. Vi har blitt enige om å holde kontakten slik at vi kan svare på spørsmål han har, og hjelpe og støtte ham etter hvert som han vokser i troen.

“Gud er der med dem og vi er der i bønn

Rita El-Mounayer

Afghanistans eneste håp

Millioner av barn og unge er født under krig og vokst opp med krig. De utgjør mer enn halvparten av befolkningen i Midtøsten og Nord-Afrika og er en ekstra sårbar gruppe. Mange piler peker i feil retning. Men når det er som mørkest, skinner lyset desto klarere.

Av: Per Birkeli

– Det var som om noen plutselig rev grunnen bort under føttene mine, forteller mannen. – Et øyeblikk trodde jeg at begge trommehinnene mine var sprengt, for jeg kunne ikke høre noen ting. Jeg så forvridde kropp og avrevne legemsdeler suse gjennom luften. Jeg så døde og sårede mennesker ligge spredt ut over.

Afghaneren som nylig fortalte dette til nyhetsbyrået Reuters er en av de mange tusen som hadde samlet seg på flyplassen i Kabul i slutten av august. Han har de siste årene samarbeidet med en utenlandsk hjelpeorganisasjon. Nå hadde han dratt til flyplassen i et desperat forsøk på å komme seg ut av landet før de siste utenlandske styrkene forlot Afghanistan. – Fysisk er jeg i fin form, sier mannen, men det jeg opplevde denne dagen har gjort at jeg aldri mer vil bli i stand til å leve et normalt liv mentalt og emosjonelt.

Det denne mannen var vitne til, og som resten av verden fikk vite om gjennom ulike medier, var en voldsom demonstrasjon av ondskap og manglende respekt for livet. Bibelen forteller oss at djevelen kommer for å stjele, myrde og ødelegge. En slik karakteristikk er godt dekkende for den grufulle udåden som fant sted på flyplassen i Kabul torsdag 26. august. Det som utspant seg der denne ettermiddagen, var en manifestering av selve avgrunnskreftene.

En annen afghaner, som har jobbet som tolk for de amerikanske styrkene, var også til stede på flyplassen i Kabul da de dødbringende bombene ble detonert. Han snakket i etterkant med CBS News: – Jeg så et lite barn på om lag 5 år som lå der blant alle de døde og sårede, forteller han. – Jeg løftet opp den lille jenta og ville ta henne

med til sykehuset, men hun døde i armene mine. – Jeg forsøkte virkelig, fortsatte den fortvilte mannen, – jeg forsøkte å hjelpe henne.

Effekten av 20 års intens militær innsats forsvant som dugg for solen i løpet av noen få dager. Taliban har overtatt makten i Afghanistan, men de utfordres nå av IS-K, en gruppering som består av enda mer brutale islamister. Denne gruppen har påtatt seg ansvaret for de dødbringende eksplosjonene ved flyplassen i Kabul.

Fysisk er jeg i fin form, men det jeg opplevde denne dagen har gjort at jeg aldri mer vil bli i stand til å leve et normalt liv mentalt og emosjonelt.

Spørsmålet mange nå stiller seg er hvordan ondskapen i verden kan bekjempes – hvis dette da i det hele tatt kan la seg gjøre. Min personlige overbevisning er at det ikke er mulig å oppnå varig fred i verden før vi mennesker inviterer Jesus, Fredsfyrsten, inn i hjertet. Afghanistans eneste håp er, slik jeg ser det, at befolkningen der blir kjent med Jesus.

Det er ikke mulig å sende misjonærer til Afghanistan slik situasjonen er nå, men vi har fortsatt en åpen kanal inn til befolkningen der. Noreas partner, SAT-7, er på lufta døgnet rundt med satellittsendte kristne TV-sendinger på farsi. Disse sendingene dekker også Afghanistan. Språket farsi (persisk) ligger nært opptil dari (østpersisk) – et språk som snakkes av halve befolkningen.

Selv om Afghanistan for øyeblikket er fullstendig stengt for utenlandske misjonærer, kan vi altså likevel bringe det kristne budskapet ut til befolkningen via satellittsendt TV. I denne situasjonen er det viktigere enn noen gang at vi har et slikt alternativ for å utfordre avgrunnskreftene.

TILBAKEMELDINGER >>

Mehrzad, en mann fra Afghanistan
Må Gud velsigne dere, kjære venner. Og må dere være vedholdende i bønnen, for vår skyld. Vi bor midt i en krigssone. Vi er sultne, men har ikke mat. Vi frykter for våre liv. Taliban har okkupert landet vårt. Hvor kan vi dra? Hva kan vi gjøre? Vil dere be om at jeg må komme meg ut herfra? Det er farlig her. Jeg er student, og vi er flere som har gjort en solid innsats med studiene våre. Nå er universitetet stengt, og kvinner blir tvunget til å ha på seg burka igjen.

Eraj, en mann fra Afghanistan
Jeg har virkelig behov for at dere ber for oss. Ekstremistene har forårsaket enorme lidelser og mye nød her i Afghanistan. Vi er i Kabul og er underlagt Taliban-regimet.

Tahmsab, mann fra Afghanistan
Må Herren velsigne dere på alle måter, og må dere fortsatt huske på oss i bønn. Situasjonen her er svært ille, og det er umulig å forutse hva som kommer til å skje. Taliban er nådeløse. Ikke glem oss!

Nisha, en kvinne fra Afghanistan
Jeg kommer fra Afghanistan og bor også her i skrivende stund. Jeg er 16 år og klarer ikke helt å ta innover meg alt som skjer rundt meg. Folk her er selvfølgelig livredde for Taliban. Familien min har det veldig ille. Jeg kan bare rope ut til Gud, at Han må hjelpe oss!

En anonym tilbakemelding fra Afghanistan:
Hei, jeg kommer fra Afghanistan. Familien min og jeg tok imot Jesus for to år siden. Jeg har fått kjenne en indre fred, trygghet og aksept i livet etter at jeg ble kristen. Dessverre er det slik at vi ikke kan dele evangeliet med andre her i Afghanistan. Det er farlig for kristne å gjøre det. En periode pleide jeg å invitere venner og slektninger på besøk for å fortelle dem mer om Jesus. Men slike besøk tok etter hvert brått slutt, da familien min mottok drapstrusler. Vil dere be for oss, at vi kan få kommet oss ut av landet vårt? Vil dere være vår stemme?

KGB-offiserens SØNN

Makhset vokste opp i Usbekistan. Hans opplevelser som kristen i møte med myndigheter og politi er en sterk påminnelse om at når alt ser som mørkest ut, er det Gud som har siste ordet.

Av: Harald Endresen
Foto: Linda Torkelsen

Makhset ble født på slutten av 1980-tallet, og vokste opp med en far som var KGB-offiser. Foreldrene var ateister utad, men muslimer i hjertet. Makhset var en av seks søsken. I de første årene så Makhset veldig opp til sin far, men som 12-åring fikk han vite at han var adoptert, som den eneste i søskenflokk. Han følte seg sviktet og skamfull. Full av sorg gikk han inn i en dyp krise. Han planla å drepe sine biologiske foreldre. Flere ganger prøvde han å ta livet sitt.

Satt på prøve

Åtte år senere forteller en venn ham om kristendommen, og at Guds kjærlighet også gjelder ham. Dette var starten på en prosess som endte med at Makhset 22. april i år 2000 tok imot Jesus som sin frelser. Hatet mot hans biologiske foreldre forsvant, og Guds fred tok bolig i hjertet hans. Han begynte straks å vitne om sin tro til sine nærmeste, og reaksjonene uteble ikke. En dag kom hans gode venn imamen på besøk, og advarte om at han kom til å ende i helvete om han ikke sluttet å fortelle om Jesus. Faren truet med

å kutte all kontakt med Makhset om han ikke sluttet å forkynne evangeliet. Beskyldningene haglet mot ham, og naboene stimlet sammen for å høre på krangelen.

Forandret liv

Da grep Makhset ordet: – Imamen ber fem ganger om dagen, allikevel banner han og slår kona og barna. Jeg var voldelig før, men etter at jeg tok imot Jesus har jeg sluttet å slå andre, og jeg banner ikke lenger. Jeg gav min far et nytestamente på kasakh-språket, siden vi ikke hadde et på vårt eget språk, og sa: – Les, og finner du noe som er feil, så kommer jeg til å brenne boken! Mange som hørte denne samtalen, og så hvordan Makhset hadde forandret seg nærmest over natta, begynte å lytte til hva han hadde å si. Alt fra vanlige folk til samfunnets utstøtte

som alkoholikere og narkomane. De fikk anledning til å starte livet på nytt. I dag, 20 år senere, er familiemedlemmene til Makhset blitt kristne, til og med hans far.

Overvåket 24 timer i døgnet

Makhset er en god strateg. På få år har han etablert 93 husforsamlinger, med nærmere 1000 medlemmer. Han har giftet seg, og det unge ekteparet har fått flere barn. Parallelt med veksten øker også forfølgelsen. Den ene razziaen fulgte den andre. Politiet infiltrerte de kristne miljøene og beslagla bibler, religiøs litteratur og til og med lovsangshefter. De små forsamlingene ble tvunget til å leve enda mer i skjul. – Vi utviklet hemmelige signaler for å vite hvem som var venner, sier Makhset. Han har fortalt til en svensk journalist hvordan han systematisk ble overvåket nesten 24 timer i døgnet. Politiet prøvde å tvinge frem falske beskyldninger gjennom vold, de endret datoene på sine anklager for å komme rundt alibiene, de plantet til og med narkotika for å få dommer på de kristne. Til slutt ble det for ille, og Makhset må rømme til hovedstaden Tasjkent. Myndighetene etterlyste han over hele landet, og kalte ham

terrorist. Han må flykte videre, og som et under klarte han å komme seg over grensa til Kasakhstan, hvor FN gav ham flyktningstatus. Kona og barna kom seg også ut av landet, men rett etter at de var gjenforent, ble Makhset pågrepet av politiet. De hadde fulgt etter familien hans for å finne ut hvor FN holdt ham skjult.

Fengslet med mordere

– En minibuss kom kjørende i stor fart, og ut kom store menn med finlandshetter. De slo meg så hardt at jeg mistet bevisstheten, men fortsatte å slå meg hele veien til fengselet, en tur på to timer. Der ble jeg plassert sammen med mordere og voldsforbrytere.

Til tross for at Makhset hadde flyktningstatus fra FN, begjærte Usbekistan ham utlevert, beskyldt for å være leder av et terrornettverk av muslimske separatister. Han risikerte mange år i fengsel. Makhset anket helt til høyesterett, men tapte. I påvente av utleveringen ble den unge mannen plassert i et av Kasakhstans verste fengsler i tre måneder. – Det var noen fryktelige dager, forteller Makhset, – og jeg ropte til Gud i min nød. Jeg ba Gud ta vare på familien min, jeg var nemlig sikker på at nå var det slutt.

Midt i dette fikk jeg en dag en hilsen. En kristen bror minnet meg på at om Høyesterett har sagt sitt, så er det Gud som har det siste ordet. Det ble til stor trøst for meg, forteller Makhset til Norea.

Dagen før han skulle utleveres, stormet plutselig FN-personell inn i fengselet. Makhset ble ført ut av cella og fraktet rett til flyplassen hvor kona og barna ventet. De ble satt på et fly som tok dem til Sverige. Mindre enn 24 timer fra han satt i cella, gikk han rundt på gulvet i en leilighet i Sverige. Han kunne nesten ikke tro det var sant.

USBEKISTAN

800 år f.Kr. slo noen nomader fra Iran seg ned i et tynt befolket område øst for Aral-sjøen. Her etablerte de et kongedømme som senere ble en del av Iran, helt til muslimene tok makten i Persia i det sjuende århundre e.Kr. De aller fleste i landet konverterte raskt til islam, men de glemte ikke sine gamle skikker og religioner. Mongolene tok makten i det 13. århundre, og med dem innvandret store tyrkiske folkegrupper til landet. 300 år senere kom usbekerne på banen. Flere kriger fulgte, og makten byttet stadig hender, helt til Russland fikk kontroll over regionen i 1924. Da ble Usbekistan innlemmet i det ateistiske Sovjetunionen frem til det kollapset i 1991. Til tross for tiår med ateisme under Sovjetunionen forble størstedelen av befolkningen muslimer. President Karimov fortsatte imidlertid sitt diktatur etter 1991, og han styrte Usbekistan med jernhånd helt til sin død i 2016. Han forfulgte og torturerte politiske motstandere og slo hardt ned på religiøse grupper. Landet har vært omtalt som et av verdens mest brutale regimer.

(Kilde: National Encyclopedia og Sveriges utenrikspolitiske institutt)

Google-evangelisering

Et nytt liv begynner. Han får seg en liten jobb, men forkynner fortsatt evangeliet til alle som vil høre. Den første som tar imot Jesus er en mann fra Sør-Amerika. Makhset kan ikke spansk, men ved hjelp av Google translate klarer han å formidle evangeliet på en slik måte at sør-amerikaneren tar imot Jesus. Google translate har vist seg å være til god hjelp i evangelisering. I tillegg har han hyppig kontakt med sine kristne venner i Usbekistan, og leser ofte inn taler og annen undervisning som han sender til dem. Han skulle gjerne vært der sammen med dem, men når han ikke kan det, er media en god erstatning.

Radioprogrammer til stor hjelp

Nylig gjorde Norea et TV-opptak med ham. Her forteller Makhset at radioprogrammene vi støtter i Sentral-Asia er til stor hjelp for folket hans. Etter tiår med ateisme så

finnes det lite kristen litteratur. De har bare hatt 30 år med kristendom i regionen. Folk er mer vant til å lytte enn å lese. – Vi er et muntlig folk, sier Makhset, og vi har lange forteller-tradisjoner. Radio er fortsatt populært i Sentral-Asia. Mange byer har ikke internett, men folk kan lytte til radio. Myndighetene kan stenge internett, men det finnes ingen grenser for radiobølgene!

Du kan se programmet med Makhset på TBN Norge, Noreas samarbeidspartner.

VANSKELIG MISJONSOPPDRA

Noen ganger viser det seg at misjonsprosjektet vi har satt i gang, ikke er gjennomførbart. Hva gjør vi da?

Noreas partner TWR (Trans World Radio) har respondert på kallet til de unådde folkegruppene i Kina gjennom å etablere et nytt stort prosjekt som har fått navnet «SON-lift». Dette kommer fra begrepet «lifting up the Son of God», eller å «løfte opp Sønnen» slik det står i Joh 12, 32: «Og når jeg blir løftet opp fra jorden, skal jeg dra alle til meg.» TWR har valgt ut 25 språk som de mener vil dekke mer enn 100 unådde folkegrupper med til sammen 100 millioner mennesker.

Av: Jostein Sæth
Foto: Linda Torkelsen

Norea har de senere årene vært tydelige på vår profil om å satse mot de aller minst nådde folkegruppene i verden, dit få eller ingen andre når inn med evangeliet. Vi kaller det «vanskelige misjonsoppdrag». Med en slik profil er vi også forberedt på å møte utfordringer som ikke alltid er like enkle å løse. Dette er historien om et slikt prosjekt.

SON-lift

For to år siden vedtok styret i Norea at vi skulle gå inn i et nytt prosjekt i Kina, med målrettet innsats mot unådde folkegrupper. En av disse folkegruppene skulle vi ta det økonomiske ansvaret for. Dette er en del av det store «SON-lift»-prosjektet til TWR (se faktaboks).

Tålmodighet

Når vi starter nye prosjekter, gjør vi alltid en risikovurdering sammen med våre partnere. Hvilke farer og utfordringer ser vi som særlig aktuelle i det enkelte prosjektet? I dette nye prosjektet i Kina var det særlig den skjerpede religiøse kontrollen fra myndighetene, i kombinasjon med corona-pandemien, som var hovedutfordringene. Prosjektet ble likevel forsøkt startet i januar 2020, men allerede i løpet av de første månedene ble det tydelig for oss at disse to hovedutfordringene gjorde at vi aldri kom i gang med de planene som hadde blitt lagt for prosjektet. Vi valgte likevel å se an situasjonen gjennom 2020, i håp om at ting skulle endre seg. Når vi jobber med vanskelige misjonsoppdrag, ligger det i kortene at vi går både en og to mil ekstra når det trengs. I dette tilfellet viste det seg å ikke være nok. Tiden er nok ikke moden for dette prosjektet akkurat nå. Derfor har vi sammen med TWR gjort endringer i våre prioriteringer i Kina.

Nytt prosjekt

I vår har vi i dialog med TWR utfordret dem på å finne et annet «SON-lift»-prosjekt som kan erstatte det som vi har måttet avslutte. Resultatet av dette er at vi nå går inn i en helt ny folkegruppe som defineres som en av de aller minst nådde i Stor-Kina. Av sikkerhetshensyn kan vi dessverre ikke fortelle navnet på folkegruppen eller på området der de bor. Denne etniske gruppen består av totalt 1,8 millioner mennesker, og gjennom å lage dramatiserte bibelhistorier på radio og mediespillere vil vi nå dem med evangeliet. Denne folkegruppen deles normalt sett inn i fem mindre grupper som alle har samme morsmål. Av disse fem gruppene er fire definert som såkalte «Frontier Peoples». Det vil si at de ifølge Joshua Project er under en promille kristne.

Forbønn

Vi er glade for at Gud har åpnet en ny dør for et prosjekt mot en unådd folkegruppe i Kina, når den første døren stengte seg. Vi beveger oss nå fra ett vanskelig misjonsoppdrag til et annet, i tro på at vi skal få være med å bringe evangeliet til noen som aldri har hatt muligheten til å høre. Vi ber om forbønn for dette nye og spennende prosjektet, og takker for at vi allerede har funnet mennesker som kan oversette manusene til det lokale språket.

For ordens skyld skal det legges til at vi så langt ikke har overført noen midler til det første prosjektet, ettersom det aldri ble satt i gang. Derfor står disse pengene klare til å bli brukt i det nye prosjektet.

TILBAKEMELDINGER

Jahan, en mann fra Afghanistan

Jeg ble kristen for et år siden. Situasjonen i Kabul er fryktelig nå. Kan dere hjelpe oss? Jeg og datteren min er i fare. Hun er åtte år gammel og har bare meg. Jeg heter Jahan, og det var svært vanskelig å finne et nummer jeg kunne kontakte dere på. Jeg vil gjerne flytte til et fredelig land, hvor det ikke koster noe å gå i kirka, slik at datteren min og jeg kan tjene Herren.

Faheem, mann fra Afghanistan

Jeg er så takknemlig for dere, våre venner, som husker på oss i bønn og kjenner til situasjonen vår. Må Herren Jesus Kristus velsigne dere. Jeg tror at Herren vil berge og hjelpe oss. La oss stå sammen i bønn!

Edin, mann fra Afghanistan

Må Gud velsigne dere alle! Jeg tar kontakt fordi jeg ville spørre om dere kan sende meg bøker/undervisningsmateriell. Selv om det er veldig vanskelig her, vil jeg gjerne lære mer om kristendommen og ta imot Jesus, hvis det er mulig.

For en stund tilbake ringte dere meg, men det er vanskelig for meg å være tilgjengelig på mobil på grunn av at Taliban overvåker alle. Kan dere gi meg beskjed på forhånd slik at jeg vet at det er dere som ringer? Takk for at dere tok kontakt med meg.

Shemiran, kvinne fra Afghanistan

Hei, jeg er i Afghanistan i skrivende stund. Jeg føler meg ensom, men har en sønn på syv år og en datter på femten år. Mannen min døde i en trafikkulykke på vei hjem fra jobben, et bakeri han hadde startet opp selv. Han så mye på kristne programmer mens han levde. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre nå. Kan dere gi meg noen råd?

Jahanbakhsh, mann fra Afghanistan

Takk for all forbønn, kjære venner. Vi er alle ett i Kristus Jesus og en del av Guds store familie. Vi takker Herren for at dere er en stemme for de stemmeløse og en trøst for dem. Jeg oppfordrer dere til å være med og be for kirker og menigheter i Afghanistan og for det afghanske folket.

Lytter du til en kristen radiokanal, kan du ikke ha unngått å høre stemmen hans. Han har produsert tusenvis av andakter i ulike varianter gjennom mange tiår. I august mottok han Tro & Mediers hederspris.

Av: Brit Kari Urdal
Foto: Brit Kari Urdal

Framoverlent mediemann

Begrunnelsen for å få denne prisen var at personen gjennom flere år har hatt stor påvirkning og utvist stor innsats for å gjøre Jesus kjent i media. Daglig leder Jarle Haugland i Tro & Medier, som delte ut prisen, beskriver Asbjørn som en pioner med sterkt engasjement og med en sjelden evne til god formidling og til å fornye seg. Prisen, som er et bilde av gutten med brød og fisker malt av kunstneren Oscar Jansen, ble delt ut for første gang, og det er ingen tvil om at Asbjørn er en verdig vinner.

Starten

Asbjørn er Oslo-gutt. Dette har vært hjembyen hans i alle år bortsett fra noen år i USA og på Gimlekollen i Kristiansand. Her vokste han opp med fire brødre og foreldre fra Jæren og Drammen. Senere kom Aud inn i livet hans, og hun har vært en berikelse og god støtte i tjenesten.

Tre barn og åtte barnebarn har det også blitt etter som årene har gått.

På tur i Nordmarka 14. august 1961 ble det klart for Asbjørn at han skulle vie livet sitt til kristent mediearbeid. Dette kallet har han vært trofast mot i 60 år.

– Jeg har fått ulike hint og spørsmål om å gå inn i andre jobber, bl.a. i NRK. Men Misjonssambandet hadde satset på meg og kostet på meg utdanning, så jeg kjente at det var der jeg skulle bruke tid og krefter. Det har ikke alltid vært like lett å se veien videre når jeg har vært i veikryss i livet, men når jeg ser i bakspeilet, ser jeg en klar linje.

Asbjørn berømmer Misjons-sambandet som valgte å satse på ham. De sendte han og familien til USA, der han skulle studere det som

måtte til for å gå inn i rollen som rektor på den nystartede medieskolen som skulle opprettes i Kristiansand. Han hadde med seg en mastergrad i teologi fra Norge og kom hjem igjen med mastergrad i kommunikasjon i tillegg. Så tok han fatt på pionerarbeidet med å bygge opp en medieutdanning med kristen basis. Mange har i årenes løp fått sitt første møte med journalistikkens verktøy akkurat her, og mange medieprofiler har bakgrunn fra det som i dag heter NLA Høgskolen Gimlekollen.

Mediemann og forkynner

Asbjørn er en ekte mediemann, og kallet har ført ham inn på ulike roller: redaktør i magasinet Ungdom og Tiden (forløperen til dagens iTro), forlagssjef i Lunde forlag, leder i Norea Radio (som det het den gang), grunnlegger og drifter av nettradioen Norea+ og TV-selskapet Flekkerøy

Media – for å nevne noe. Han har vært nysgjerrig på nye medier som har dukket opp og tatt dem i bruk, samtidig med at de «gamle» lever i beste velgående.

For Asbjørn er det forkynnelsen av Guds ord som er hovedsaken. – Det kan av og til være fristende å gå inn og bidra i samfunnsdebatter eller bruke tid og krefter på ulike arenaer, men jeg må stadig minne meg selv på at det er forkynnelsen som er min tjeneste. Dette kallet fører ham fortsatt rundt i Norges land på møter, og fører til stadig nye betraktninger på radio.

Tært på nåden

–Jeg har tært mye på nåden, sa Asbjørn i sin hilsen i forbindelse med hedersprisen.

Det kan virke litt rart at en god mann som har vært i tjeneste for Herren i et langt liv kan si det.

– Etter hvert som man blir eldre, blir man minnet om feiltrinn og at man trenger tilgivelse. Det gjelder å ikke grafse for mye i det som har vært, men å leve i nåden og få ta imot på nytt og på nytt hver dag.

På spørsmål om hva han sitter igjen med som «gullet» i tjenesten, som på ingen måte er avsluttet ennå, svarer Asbjørn: – Det er å få stå i en tjeneste skulder ved skulder med «misjonsfolket». Vi er ikke solospillere, men avhengige av fellesskap med andre. «Ditt folk er mitt folk», sa Rut i Det gamle testamentet. De ordene gjør jeg til mine. Det er fantastisk å høre til i et fellesskap av mennesker som brenner for misjon, forkynnelse og evangelisering innenlands og utenlands. Og så er det berikende å se at det stadig kommer nye inn i dette fellesskapet.

Vi i Norea er glade for å ha Asbjørn i fellesskapet vårt og gratulerer så mye med velfortjent pris!

Daglig leder i Tro og Medier, Jarle Haugland, overleverte prisen til Noreapastor Asbjørn Kvalbein.

Lars Dahle om Asbjørn

I sin hilsen ved prisutdelingen karakteriserte tidligere rektor ved Mediehøgskolen Lars Dahle Asbjørn med tre ord: The Founder (grunnleggeren), Formidleren, Forbildet: «På samme måte som Billy Graham er Lausannebevegelsens founder, er du den som etablerte Gimlekollen Mediesenter som arena og (høg)skolen som institusjon. Du er en formidler av Guds nåde – fremragende, trofast og livsnær. Med din doble lytting står du i Spurgeons gode tradisjon - «the Bible and the newspaper». Med din sjeldne evne til å fornye deg – på stadig nye plattformer og stadig nye formater – er du et virkelig forbilde!»

Rita Aasen om Asbjørn

Asbjørn er en kjernekar og hedersmann. Jeg har samarbeidet med ham i ca. 25 år og har bare gode ord og minner. Kunnskapsrik, ærlig og produktiv.

Mediemisjonshelg 5.-7. november

Første helga i november inviterer vi deg til Mediemisjonshelg i Kristiansand. Det blir konsert med Morten Samuelsen, bibeltime med Kurt Hjemdal og to interessante seminar om Midtøsten og Nord-Korea. Vi vil også feire fellesskapet med en festmiddag lørdag kveld.

Kurt Johansen fra Danmark er en av dem som kommer for å være sammen med oss. Her er litt av det han ønsker å snakke mer om denne helga:

Midtøsten og Nord-Afrika er et område i stor krise og på randen av kollaps. 1/3 av befolkningen i Jemen sulter, over 3,5 millioner jemenitter er på flukt. 100 000 mennesker i

Jemen er drept i krig, og 85 000 barn er døde av sult og sykdommer. Samtidig er det faktisk mange i Jemen som via SAT-7 er kommet til tro på Jesus. Håpløsheten i Midtøsten er stor, men det er også her at SAT-7 bringer evangeliet om Jesus, om håp, trøst og glede inn i millioner av hjem. Jeg gleder meg til å møte Noreas venner igjen og fortelle om nytt fra Midtøsten, og for å få takke for deres støtte til dette viktige arbeidet.

Ønsker du å være med oss denne helga, finner du mer informasjon og mulighet for påmelding på norea.no.
Alle under 40 år halv pris.

M28

22.-23. oktober er Norea medarrangør på en stor nasjonal konferanse i Bergen. Mer enn 30 ulike organisasjoner står bak arrangementet, og formålet er å utruste og inspirere til videre innsats for å bringe evangeliet til de minst nådde i verden. Navnet, M28, henspiller på misjonsbefalingen i Matteus kapittel 28 der Jesus ber oss om å gå ut i all verden og forkynne evangeliet.

En av hovedtalerne på konferansen er direktør Rita Elmounayer i TV-kanalen SAT-7. TV-kanalen SAT-7 er en av Noreas hovedpartnere. SAT-7 sender daglig kristne TV-program til Midtøsten og Nord-Afrika.

I forlengelsen av denne konferansen arrangerer Norea en håpskonsert i Straume forum med Morten Samuelsen og Norea Music. Se mer info på norea.no

Møtevirksomhet

Etter en lang periode med liten aktivitet på møtefronten, kan vi igjen se fram til en høst der vi kan samles i bygd og by. Flere av Noreas ansatte vil denne høsten være på veien for å ha Noreamøter og konserter ulike steder. Her får du en oversikt.

Flere detaljer finner du på norea.no – **møteoversikt**

Uke 43 – Noreamøter Setesdal. Roald Arnesen og Martin Birkedal

Uke 44 – Mediemisjonshelg 5.-7. november i Kristiansand

Uke 46 – Noreamøter Innlandet. Martin Birkedal

Uke 46 – Konsert-turné Sunnmøre. Elisabeth Lillebø Sæth, Brit Kari

Urdal og Maria Engås Halsne

Uke 47 – Konsert-turné Nordland og Troms. Harald Endresen, Roald Arnesen og Morten Samuelsen

Mange vil være med

I Norea gleder vi oss stort over at det er mange som vil være med på oppdraget om å gi evangeliet til de minst nådde. Det tikker stadig inn nye faste giveravtaler og gaver i ulike størrelser. Det er godt å merke at vi står sammen i denne tjenesten, som kan virke stor og overveldende: å nå de siste 7000 folkegruppene med evangeliet. Men skulder ved skulder, og hver med de gaver og midler vi har blitt betrodd, kan vi «gå» ut i verden og dag for dag arbeide for at tallet skal gå nedover.

– Takket være gavmilde misjonsvenner når Norea Mediemisjon og våre partnere allerede langt ut med evangeliet, sier Per Birkeli, daglig leder

i Norea. – Jeg vil bringe en varm takk til deg som står sammen med oss. Men fortsatt gjenstår store ugjorte oppgaver før misjonsoppdraget er fullført. Derfor skulle jeg gjerne ønske at vi fikk enda flere med på laget. Jo flere vi er som står sammen om å bringe evangeliet om Jesus ut til unådde folkegrupper, desto lengre kan vi nå!

Registrer deg som fast giver på norea.no, eller ring 38 14 50 20 så sender vi deg et skjema.

Vil du bli bønnepartner for Arven etter Adam?

Uten bønn kan vi ingenting gjøre. Nå ønsker vi å mobilisere ekstra sterkt til forbønn for vårt aller største prosjekt, animasjonsserien *Arven etter Adam*. Den første episoden av denne serien er ferdig mot slutten av 2021, og utover vinteren og våren kommer det flere episoder. Denne serien retter seg særlig mot barn og unge fra unådde folkegrupper i Øst-Afrika. Vår bønn er at denne nysatsingen skal åpne dører for evangeliet inn i disse folkegruppene.

Derfor ønsker vi nå å utfordre til bønnekamp for dette viktige arbeidet. Kan du tenke deg å være med? Eller kan din menighet / forsamling tenke seg å være med? Ta kontakt med oss på 38 14 50 20 eller e-post: post@norea.no. Da vil vi med jevne mellomrom sende deg særskilte bønneemner, og du vil få vite konkret dato for når den enkelte episode blir publisert.

Japan vs Afghanistan

Det er lett å samle støtte til misjon der det er krig og fattigdom, som Afghanistan. Derimot er det mer krevende å samle støtte til misjon til land med fred og velstand, som Japan. Vi tror kanskje vi er ferdige i Japan, men Gud har andre planer.

Av: Hanna Viola Andersen

Foto: Erik Eastman

Hei! Jeg heter Hanna, er 18 år gammel og skal reise ut som korttidsmisjonær til Japan. Mange ganger har jeg bedt til Gud; «Her er jeg, send meg, bruk meg, jeg er villig til å gå.» I respons har jeg opplevd å få et kall til landet Japan.

Japanerne er et fantastisk folk med en kultur som blir beundret av hele verden; maten, teknologien, Anime og Manga, bare for å nevne noe. Landet har også en mørkeside; en meget høy selvmordsstatistikk. Ensomhet er et så utbredt problem at man kan leie et annet menneske for selskap. De har et eget uttrykk for alle de som dør grunnet for mye overtidsarbeid: «過労死, Karōshi».

Det er mange som tror at Japan, som et rikt land, ikke trenger mine bønner eller min økonomiske støtte. Dette stemmer ikke. Kun en halv prosent av befolkningen regner seg som kristen. Japanerne er dermed i toppsjiktet på de mest unådde folkeslagene i verden. Av 126 millioner innbyggere er det omtrent 125 millioner mennesker som trenger å få høre evangeliet. Bare forestill deg hvor mange byer som er uten en eneste kirke eller menighet. Mange millioner har aldri hørt om det evige håpet i Jesus. Disse tallene ønsker jeg å være med på å endre.

Ettersom det er så få kristne japanere, har kirken der svært begrenset med ressurser. Derfor trenger de vår hjelp. Vi ber deg som leser dette å legge Japan frem for Gud i bønn. Nøden ser annerledes ut enn i land som for eksempel Afghanistan, men viktigheten av at befolkningen får høre evangeliet er like stort.

Det er ikke alle som kan reise ut til Japan slik som jeg skal gjøre, men det finnes flere måter å støtte kirka i Japan på, for eksempel gjennom ungdomsarbeidet «Compass», «Håpets kvinner» og «Troens menn». Du kan lese mer om disse prosjektene på norea.no

For at Japan skal nås med evangeliet trengs det villige arbeidere, givere og bønnekrigere. Det er viktig å ikke glemme Japan, selv om vi akkurat nå har ekstra fokus på Afghanistan.

Andakt

Evige armer

Moses fikk sin første bolig i en sivkurv på Nilens vann. Så fikk han et stivpyntet gutterom i Faraos palass. Men derfra bar det ut i ørkenen og til et utrygt teltliv. Langs hele den svingete livsveien opplevde han omsorgen i Guds hender. Han fikk sagt det så kort og sterkt, hva han lærte gjennom sine 120 år: «En bolig er den eldgamle Gud, og her er nede er hans evige armer.»

Siden Moses ikke hadde en vanlig adresse, ble Guds armer det trygge hvilestedet. Herrens hender brøt inn fra evigheten i det høye og ga kraft, støtte, varme og ledelse. Alt i sin tid og på rette måte.

Dette kan du også glede deg over i dag. Om menneskelige støttepunkter rives bort fra deg, kan du tenke på Gud som din bolig. Der oppe har Jesus forberedt rom for deg i din Fars hus. Inntil videre får du være i Herrens hender, samme hva som hender. Det er bolig god nok i dag.

*Jeg er i Herrens hender
i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner
at Herren er meg nær.*

5. Mos 33:27. Erling Tobiassen

Jahan fra Afghanistan sendte oss denne meldingen:

«Situasjonen i Kabul er forferdelig. Min datters liv og mitt liv er i fare. Jeg ble kristen for ett år siden. Min datter på åtte år har ingen andre enn meg. Det var svært vanskelig å få tak i en telefon for å kontakte dere.»

Vår TV-partner i Midtøsten får 1000 slike tilbakemeldinger daglig, og alle får svar. De har respondert på krisen med spesialprogrammer om situasjonen. Hele døgnet, på alle TV-skjermer og alle tilgjengelige sosiale medier oppfordres det til forbønn for det afghanske folk på farsi, dari, arabisk og tyrkisk.

Taliban kan ikke sensurere eller stanse våre TV-sendinger.

Med din hjelp kan vi sende nødhjelpspakker med håp og trøst på TV-skjermen til det afghanske folk.

Din gave vil gå til SAT-7 Pars.

VIPPS: 577030

Konto nr: 8220.02.90158

Kontakt oss på tlf. 38 14 50 20
post@norea.no